

Arrest

nr. 264 683 van 30 november 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 26 juli 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VERHULST, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 oktober 2015, met geldig visum van 28 september 2015, komt de verzoekende partij, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, naar België als niet-Europese student.

De verkregen A-kaart werd verlengd tot 31 oktober 2018.

Op 6 augustus 2018 werd de verzoekende partij ingeschreven te Beersel en op 25 september 2018 verzocht de verzoekende partij de verlenging van de A-kaart.

Op 14 januari 2019 dient de verzoekende partij in persoon een aanvraag in voor de vernieuwing van haar verblijfsvergunning, vestigingsvergunning of EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene (bijlage 15). Deze bijlage 15 werd volgens stempels van de gemeente herhaaldelijk verlengd tot 29 september 2019.

De verzoekende partij werd van ambtswege afgevoerd op 22 januari 2020 door de gemeente Beersel, wat bevestigd wordt in het administratief dossier aan de hand van een synthesedocument telefonisch gesprek van 2 juni 2021.

Op 29 april 2020, met kennisgeving op 28 juni 2021, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Dit is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

“(…)

Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde (...)

geboren te Yaounde, op (in) 08.01.1981,

van Kameroen nationaliteit,

verblijvende te (...)

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61, §2,1°: wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument

Overwegende dat betrokkene op 30.10.2015 naar België is gekomen om de studies master en gestion et finance aan te vatten aan de ESCG voor het academiejaar 2015-2016, maar dat hij deze studies stopzette;

Overwegende dat betrokkene vanaf academiejaar 2016-2017 de opleiding infirmier responsable en soins généraux aanvatte aan de onderwijsinstelling CPSI;

Overwegende dat de studentenadministratie van CPSI op 27.02.2019 heeft laten weten dat betrokkene werd uitgeschreven uit hun onderwijsinstelling, in toepassing van het interne reglement, wegens het niet betalen van de inschrijvingskosten en de veelvuldige afwezigheden tijdens de lessen

Overwegende dat betrokkene geen aanvraag tot vernieuwing van de verblijfskaart heeft ingediend ;

Overwegende dat betrokkene niet langer student is en dus niet meer voldoet aan de voorwaarden voor zijn verblijf;

Overwegende dat de verblijfskaart van betrokkene is verstreken sedert 31/10/2018.

Bij deze beslissing werd tekening gehouden mei eventuele elementen in overoostenstemming met art 74/12 van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de banden met het thuisland te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat zijn gezondheidstoestand, gezins- en familielevens een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

(…)”

Een Franstalige vertaling van de bestreden beslissing wordt toegevoegd aan de kennisgeving van de thans bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen neer. Zij maakt wel een administratief dossier over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. De verzoekende partij voert in een eerste middel het volgende aan:

“PREMIER MOYEN (D'ORDRE PUBLIC) pris de la violation des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, du 8 juillet 1966.

Le requérant invoque d'abord un moyen d'ordre public fondé sur la violation des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, du 8 juillet 1966.

L'article 41 de ces lois prévoit :

« § 1. Les services centraux utilisent dans leurs rapports avec les particuliers celle des trois langues, dont ces particuliers ont fait usage.

§ 2. Ils répondent cependant aux entreprises privées établies dans une commune sans régime spécial de la région de langue française ou de langue néerlandaise dans la langue de cette région. »

Le requérant a fait exclusivement usage du français dans ses contacts avec l'administration. Or, lors de l'adoption de la décision querellée, la partie adverse a fait usage du néerlandais, en méconnaissance de l'article 41 précité. L'ensemble des documents déposés à l'appui de sa demande de séjour sont rédigés en français. Le requérant ne parle d'ailleurs que le français, il n'aurait pas été en mesure de rédiger une telle demande en néerlandais (cfr. enseignement en français, la langue nationale du Cameroun est le français).

Le dossier administratif contient même une lettre datée du 13 août 2015 à Monsieur l'Ambassadeur pour sa demande de visa long séjour, elle aussi rédigée en français.

Dans son arrêt n° 196.118 du 5 décembre 2017, pour une affaire similaire, Votre Conseil a déjà statué:

« Waar verweerder in de nota met opmerkingen verwijst naar de bijlage 19ter, die door de gemeente Eeklo werd opgesteld in het Nederlands, merkt de Raad op dat deze vaststelling geen afbreuk doet aan het feit dat de « taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend » in casu duidelijk het Frans was. Het is immers geenszins de betrokkene die de bijlage 19ter opstelt, doch wel de gemeente. Het feit dat de stad Eeklo de bijlage 19ter in het Nederlands heeft afgeleverd is volledig conform de artikelen 10 tem 13 van de voormelde taalwetten, nu Eeklo, anders dan de DVZ, moet beschouwd worden als een plaatselijke dienst waarvan de werkring niet meer dan één gemeente bestrijkt. De gemeente Eeklo was et dan ook toegehouden de bijlage 19ter in het Nederlands op te maken, nu het de taal van zijn gebied moet hanteren. Zoals gezegd is de DVZ echter een centrale dienst die in het geval de gemachtigde een beslissing neemt die volgt op een aanvraag, zoals in casu, de landstaal moet respecteren waarvan verzoekster zich heeft bediend. Het derde middel is eveneens gegrond. »

Par conséquent, la décision attaquée viole un article d'ordre public, est illégale et doit être annulée."

3.1.2. Ter terechtzitting gewezen op het voorgaande, gedraagt de verwerende partij zich naar de wijsheid van de Raad.

3.1.3. Waar de verzoekende partij opteert voor de Franse taal als “*proceduretaal*” dient erop te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Gedr. St, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State, deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. (*Les Nouvelles*, deel IV, p. 737). Gelet op het voorgaande en het feit dat bestreden beslissing door het bestuur

werd genomen in het Nederlands, dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het verzoeker wel vrij om voor zijn akten en verklaringen de taal te gebruiken welke hij verkiest. De raadsman die de verzoekende partij bijstaat of vertegenwoordigt dient evenwel ter terechtzitting de proceduretaal te hanteren in zijn mondelinge toelichtingen (*Gedr. St., Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 123*).

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing een bevel om het grondgebied te verlaten betreft.

3.1.4. Artikel 58 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken luidt als volgt:

“Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten.

Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 4, lid 3, wordt de nietigheid van die handelingen en verordeningen vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie die handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State (...).”

3.1.5. Een middel dat wordt ontleend aan een schending van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is een middel van openbare orde dat zo nodig ambtshalve moet worden opgeworpen. Degene die belang bij het beroep heeft, hoeft niet van een persoonlijk belang bij dit middel van openbare orde te doen blijken.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing geen antwoord is op enigerlei aanvraag vanwege verzoekende partij, dit volgens de vaststellingen, tot uiting gebracht in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelt dat geen aanvraag voor hernieuwing werd ingediend, alhoewel de bijlage 15 met de stempels van verlenging anders doet vermoeden. De verwijzing naar artikel 41, § 1, van de taalwet in bestuurszaken is niet dienstig. Het betreft met name een bestuursmaatregel die ambtshalve werd genomen na controle of de verzoekende partij nog voldeed aan de binnenkomst- en verblijfsvoorwaarden.

Conform artikel 39, §1 *juncto* artikel 17, §1, a, van de taalwetten in bestuurszaken dient de thans voorliggende zaak te worden behandeld in de taal van het taalgebied waar ze is gelokaliseerd, *in casu* de stad ‘Nivelles’, die deel uitmaakt van het Franstalige taalgebied (RvS 23 november 2009, nr. 198.142). Evenwel is de taalwetgeving in bestuurszaken van openbare orde en moet iedere overtreding ervan, desnoods ambtshalve, door de Raad worden opgeworpen. Die overtreding moet echter betrekking hebben op een substantieel onderdeel van de besluitvorming, De aangevoerde miskennis van de taalwetten in bestuurszaken moet de besluitvorming op wezenlijke wijze hebben beïnvloed of verhinderd hebben dat die werd beïnvloed. Te dezen moet worden vastgesteld dat het bevel het hoofdbestanddeel is van de bestreden beslissing (de titel van de bestreden beslissing spreekt voor zich) voor zover ook een einde van een verblijf van meer dan drie maanden uit de bestreden beslissing zou kunnen afgeleid worden.

Artikel 13, § 1, van de taalwetten in bestuurszaken luidt als volgt:

“Iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, of in het Franse taalgebied gevestigd is, stelt de akten, die particulieren betreffen, in de taal van zijn gebied. (...).”

De plaats waar de verzoekende partij werd aangetroffen, met name ‘Nivelles’, is gelegen in Franstalig taalgebied. Bijgevolg diende de politimaatregel in het Frans te worden genomen, betekend en ten uitvoer gelegd.

Conform artikel 39, §1 *juncto* artikel 17, §1, a, van de taalwetten in bestuurszaken dient de thans voorliggende zaak te worden behandeld in de taal van het taalgebied waar ze is gelokaliseerd, *in casu* de stad ‘Nivelles’, die deel uitmaakt van het Franse taalgebied (RvS 23 november 2009, nr. 198.142).

Er wordt op gewezen dat de taalwetgeving in bestuurszaken van openbare orde is en moet iedere overtreding ervan, desnoods ambtshalve, door de Raad worden opgeworpen. Die overtreding moet echter betrekking hebben op een substantieel onderdeel van de besluitvorming, wat *in casu* het geval is.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij ervan op de hoogte was dat voor het nemen van de bestreden beslissing de verzoekende partij op 22 januari 2020 ambtshalve was afgeschreven in Beersel.

Artikel 13, § 1, van de taalwetten in bestuurszaken luidt als volgt:

“Iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, of in het Franse taalgebied gevestigd is, stelt de akten, die particulieren betreffen, in de taal van zijn gebied. (...)”

Bijgevolg diende de politimaatregel in het Frans te worden genomen, betekend en ten uitvoer gelegd. Bij de kennisgeving van de bestreden beslissing werd weliswaar een deelse Franse vertaling toegevoegd, maar boven deze vertaling staat geschreven: *“ce n’est pas une traduction officielle”*. Aldus kan deze de in het Nederlands opgestelde bestreden beslissing niet vervangen.

Bijgevolg is het eerste middel gegrond en leidt dit tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel behoeven geen bespreking.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN